

Scénář Paměť národa – Jana Nevrllová

ZŠ Řezníčkova

Kačka	Jana Nevrllová se narodila 2. 12. 1943 v Olomouci v Hodolanech do rodiny stavitele jako nejmladší ze tří dětí.
Monča	Vyrůstala v domku, který si její rodiče postavili sami, obklopená mnoha dalšími hodolanskými dětmi. Prožívala dle svých vzpomínek krásné dětství.
Kačka	Narodila se ke konci druhé světové války, ale rodiče o této těžké době příliš mluvit nechtěli, ale jednu vzpomínku má:
nahrávka	Minuty 00:30:01 – 00:30:14 <i>V roce 43 kdy jsme se narodili, a 44 až 45 se bombardovalo, tak prej jsme u té tety v tom sklepě seděli na hrncu.</i>
Monča	Po vystudování pedagogické fakulty v Olomouci dostala umístěnku na školu v Kokorách, kde se úplně náhodou seznámila i se svým manželem. Když se šla pěšky představit do školy, oslovil ji mladý muž v železniční uniformě a pozval ji do divadla. Dlouho váhala, ale nakonec přišla a zůstala s ním po celý život.
Kačka	Později začala učit na základní škole Řezníčkova, kde zůstala až do důchodu. Žáci ji měli rádi za její férový přístup.
nahrávka	Minuty 00:59:26 - 00:59:27 00:59:30 - 00:59:45 00:59:50 – 1:00:00 <i>Člověk to cítí a samozřejmě to je to, co od toho okolí a všeho co dělá rád, to mu vrací tu energii, kterou já třeba v tom svým opravdu hrozně náročným povolání mě to vracelo a vracela mě to i ta zpětná vazba od těch děcek, oni věděli, že já bych za ně dejchala.</i>
Monča	Přesto v době komunismu zažila na škole i náročnější období.
nahrávka	Minuty 00:38:26 – 00:38:33 <i>To už jsem byla na této škole pár roků a přišla mě na tzv. hospitaci inspektorka.</i> 00:38:56 – 00:39:11 <i>Museli jsme jako kantoři prostě do každé hodiny napsat tzv. ideově výchovný cíl a ten měl směřovat k chvále toho socialistického zřízení.</i> 00:39:14 – 00:39:15 <i>Já</i> 00:39:21 – 00:39:31 <i>jsem si do té přípravy písemné ten ideově výchovný cíl červeně napsala jenom tehdy,</i> 00:39:55 – 00:39:57 <i>když to bylo nenásilný.</i> 00:40:02 – 00:40:42 <i>Ale 99 procent mých kolegů mělo v každé přípravě ideově výchovný cíl. Třeba učil pythagorovu větu a měl tam jako ideově výchovný cíl rudou pěticípu hvězdu, prostě takový přitažený za vlasy, a to já jsem odmítala dělat. A někdo mi řekl: Jano jde k tobě inspektorka, udělej si to honem. A já jsem řekla: Ne, já to dělat nebudu. A po té hodině se to vždycky rozebírá, že.</i> 00:40:48 – 00:40:49 <i>A ta inspektorka</i> 00:40:52 – 00:41:09 <i>ta ze mě prostě udělala antisocialistického živila. Já tam nemám ideově vých cíl, jak si to představuju, jak si to dovoluju a jí jsem řekla</i> 00:41:12 – 00:41:13 <i>že nebudu pokrytec</i>

	<p>00:41:24 – 00:41:31 <i>a psát si to tam nebudu a dopadla jsem tak, že jsem dostala tzv ne tečku</i></p> <p>00:41:36 – 00:41:54 <i>tzv důtku a byla jsem tzv na indexu, prostě, a kdyby nebyla revoluce v listopadu 89, tak jsem tu tečku, tu kaňu, tu důtku měla ještě furt.</i></p> <p>Celý text:</p> <p><i>To už jsem byla na této škole pár roků a přišla mě na tzv. hospitaci inspektorka. Museli jsme jako kantoři prostě do každé hodiny napsat tzv. ideově výchovný cíl a ten měl směřovat k chvále toho socialistického zřízení. Já jsem si do té přípravy písemné ten ideově výchovný cíl červeně napsala jenom tehdy, když to bylo nenásilný. Ale 99 procent mých kolegů mělo v každé přípravě ideově výchovný cíl. Třeba učil pythagorovu větu a měl tam jako ideově výchovný cíl rudou pěticípou hvězdu, prostě takový přitažený za vlasy, a to já jsem odmítala dělat. A někdo mi řekl: Jano jde k tobě inspektorka, udělej si to honem. A já jsem řekla: Ne, já to dělat nebudu. A po té hodině se to vždycky rozebírá, že. A ta inspektorka, ta ze mě prostě udělala antisocialistického živla. Já tam nemám ideově vých cíl, jak si to představuju, jak si to dovoluju a jí jsem řekla, že nebudu pokrytec a psát si to tam nebudu a dopadla jsem tak, že jsem dostala tzv ne tečku, tzv důtku a byla jsem tzv na indexu, prostě, a kdyby nebyla revoluce v listopadu 89, tak jsem tu tečku, tu kaňu, tu důtku měla ještě furt.</i></p>
Kačka	<p>Paní Nevrllová tvrdí, že celý její život byl krásný a sama se řídí tím, co už kdysi dávno řekl Sokrates, když šel po tržišti: <i>Tady je tolik krásných věcí, které nepotřebuji.</i></p>

Podkres:

Amelie – La redécouverte ([122](#)) [La Redécouverte - Piano - Yann Tiersen - Amelie Poulain - YouTube](#)